

Александъръ македонски.

Тѣкмо 365 години прѣди рождество Христово въ Македония се родилъ синъ на тогавашния македонски царъ Филипъ и билъ нареченъ *Александъръ*. Още отъ малкътъ Александъръ показалъ голѣми способности на душата и тѣлото си. Затова баща му не жалилъ нищо само да развие по-добрѣ тѣзи способности на дѣтето си.

Когато Александъръ станалъ на 13 години, баща му го прѣдалъ въ рѣцѣтъ на единъ прочутъ грѣцки *мѣдрецъ* по име *Аристотель*, за да го *възпита*, като царски синъ. Александъръ за скоро обикналъ учителя си и често казвалъ така: „Азъ обичамъ учителя си толкова, колкото и баща си, защото моятъ баща ми е далъ живота, а пѣкъ учителятъ ме учи да бѣда човѣкъ.“

Въ малкиятъ Александъръ се появили чудни желанія. Той искалъ да царува надъ цѣлия свѣтъ, а бащиното му царство било досущъ малко и *неизвѣстно*. Той завиждалъ на баща си, когато разширявалъ своето царство. Всѣки пѣтъ щомъ донасяли извѣстие, че баща му Филипъ прѣвзелъ нѣкой градъ, или че побѣдилъ въ нѣкоя битка, Александъръ се разплаквалъ и съ сълзи на очи казвалъ: „Баща ми ще завладѣе цѣлия свѣтъ, а за мене нищо не ще остави да направя!“

Александъръ най-много обичалъ да слуша